

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Gunnstein Bakke
Telefon: 99105452
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 11/15854
Deres referanse:
Vår dato: 17.04.2012
Deres dato:

Att:

OVERSENDELSE AV FORSLAG TIL FORSKRIFT OM BEVARINGSSONER I TVEDESTRAND KOMMUNES SJØMRÅDER

Innledning

Tvedestrand kommune har siden 2009 arbeidet med prosjektet ”Aktiv forvaltning av marine verdier i kystsonen”. Dette er et 5-årig prosjekt hvor soneforvaltning i sjø er et av 3 fagfelt. De to andre er næringsutvikling og samfunnskontakt/informasjon. Tvedestrand kommune er prosjektets primærkommune og Lindesnes er sekundærkommune. Prosjektets styringsgruppe består av representanter fra Aust- og Vest-Agder fylkeskommuner, fylkesmennene i Aust- og Vest-Agder, Tvedestrand kommune, Lindesnes kommune, Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttets stasjon i Flødevigen. Havforskningsinstituttet i Flødevigen har ledet prosjektarbeidet.

Prosjektets forslag til opprettelse av soner i kommunens sjømråder har vært behandlet i kommunen gjennom folkemøter, skriftlig høring, brukerundersøkelse og egne møter med det lokale fiskerlaget. Kommunestyret behandlet forslaget 18.oktober 2011 og fattet enstemmig vedtak. Fiskeri- og kystdepartementet kan i medhold av havressursloven vedta forskrifter for å gjennomføre kommunestyrets vedtak. Tvedestrand kommune oversendte derfor i brev av 27. oktober 2011 sitt vedtak til Fiskeridirektoratet.

I brevet opplyser kommunen at den ser det som naturlig å ta hensyn til bevaringssoner når kommuneplanen i løpet av 2012 skal rulleres. Det vil si at de angis som eget arealformål eller som hensynssoner med tilhørende bestemmelser.

Fiskeridirektoratet sendte forslaget på høring 30.1.2012 med høringsfrist 30.3.2012. Forslaget er vedlagt.

I denne oversendelsen legger Fiskeridirektoratet frem sine anbefalinger til Fiskeri- og kystdepartementet og begrunner dem. Som nevnt i høringsbrevet arbeides det med en utvidelse av prosjektet til å omfatte kommuner i alle landets fire økoregioner. Erfaringer fra prosjektet i Tvedestrand må trekkes inn i arbeidet med å utvikle de nye prosjektene. Det er tatt hensyn til dette når anbefalingene er utarbeidet. Dette kommer spesielt frem i forbindelse med behandlingen av spørsmål om prosessen frem til kommunen oversendte sitt vedtak til Fiskeridirektoratet.

I forslaget er det foreslått at forskriften trer i kraft 1.juni 2012. Datoen er foreslått for å legge til rette for oppstart av forskningsaktiviteter i 2012. En senere ikrafttredelse kan forskyve enkelte av disse med et år og dermed kraftig forsinke arbeidet. For å få tilstrekkelige data må prosjektet dermed trolig forlenges tilsvarende noe som også etter Fiskeridirektoratets mening vil være uheldig.

Om høringen

Det er kommet inn 65 høringsuttalelser. Flere velforeninger, Havforskningsinstituttet, Risøya Folkehøyskole, Norges Jeger- og Fiskerforbund, WWF, Direktoratet for Naturforvaltning, Tvedestrand kommune og Norges Fiskarlag har avgitt uttalelser. I tillegg til disse organisasjonene står til sammen 125 personer bak de andre uttalelsene. I tillegg til høringsuttalelsene har det vært stor oppmerksomhet om saken i lokale medier i form av både artikler og leserinnlegg, først og fremst i Tvedestrandsposten. Samlet sett indikerer dette at forslaget har blitt gjort godt kjent i Tvedestrand og at det har engasjert svært mange. Velforeningene representerer svært mange eiendommer og må anses som representative.

Høringsuttalelsene og sakene i lokale medier er i stor grad negative til hele eller deler av forslaget. Det er kun uttalelsene fra Havforskningsinstituttet, WWF, Risøya Folkehøyskole, Direktoratet for Naturforvaltning og Tvedestrand kommune som i sin helhet er positive. Av de uttalelsene som er negative er de to områdene med totalt forbud mot alt fiske som engasjerer aller mest. Hovedbegrunnelsene for de negative innspillene er først og fremst knyttet til inngrep i allemannsretten til fiske i sjøen og oppfatningen av bestandssituasjonen.

Norges Fiskarlag har avgitt den mest omfattende høringsuttalelsen og berører blant annet spørsmål om hjemler og forvaltningens utredningsplikt.

I høringsbrevet ble det også bedt om synspunkter på prosessen frem mot kommunens vedtak. En del innspill ble mottatt.

I det videre behandles de spørsmålene som er reist i behandlingen av høringsuttalelsene. Det refereres ikke tekst i uttalelsene direkte. Alle uttalelsene er vedlagt. Til slutt følger Fiskeridirektoratets endelige forslag til forskrift. Høringsuttalelsene er også lagt ut på Fiskeridirektoratets nettsider.

Bestandssituasjonen, hjemmelsspørsmål og utredningsplikten.

Spørsmålene er reist blant annet i uttalelsen fra Norges Fiskarlag.

Bestandssituasjonen har nær sammenheng med hjemmelsspørsmålene. Adgangen til å regulere fritidsfiske i det omfanget det er tale om her er i henhold til havressurslovens § 22 begrenset til de tilfellene der det er behov fordi bestandene er i dårlig forfatning. Måltartene i Tvedestrand er kysttorsk, hummer og flatøsters. Selv om det er forbedringer i situasjonen for kysttorsk og hummer, er fortsatt alle tre i en så dårlig forfatning at reguleringstiltak utvilsomt kan settes i verk. Dette gjelder også for yrkesfiske. Det vises blant annet til behandlingen i Reguleringsmøtet av disse spørsmålene og oppfølgingen av sakene i de løpende fiskerireguleringene.

Prosessene som gjennomføres når det gjelder forvaltningen av de villevende marine ressursene i Norge, hvor Reguleringsmøtet er et element, er åpne. All kunnskap og resultatet av vurderingene er enkelt tilgjengelig for alle og spesielt næringsorganisasjonene er godt kjent med prosessene. Det kan dermed legges til grunn at den delen av saken som omhandler bestandssituasjonen er tilstrekkelig utredet. At de konkrete resultatene av for eksempel

prøvefiske i Tvedestrand ikke er lagt ved i høringen er dermed uten betydning. Grunnen er at hjemmelsspørsmålet og dermed omfanget av utredningsplikten, altså håndteres med utgangspunkt i den generelle bestandssituasjonen og ikke i den lokale populasjonsstatusen i Tvedestrand.

Siden bestandssituasjonen er dårlig kan tiltakene betraktes som beskyttelse på samme måte som alle andre fiskerireguleringer som er gitt for hindre for eksempel overbeskatning eller uheldig beskatningsmønster. De vanlige reguleringshjemlene kan dermed benyttes, i dette tilfellet §§ 16 og 22. Det er ikke noe krav om at reguleringer i henhold til disse bestemmelsene ikke kan vare over flere år slik Norges Fiskarlag hevder. En rekke andre reguleringer gitt i medhold av § 16, for eksempel forbud mot bruk av bestemte redskaper i visse områder gjelder jo permanent.

Havressursloven § 19 gir hjemmel til å opprette marine beskyttede områder hvor det er forbudt å drive fiske. Slike områder kan i henhold til forarbeidene også opprettes for lage referanseområder til bruk i forskning. Denne hjemmelen kunne vært benyttet her. Men siden det altså er tale om 3 arter som er i en dårlig forfatning er det etter Fiskeridirektoratets mening mer naturlig å benytte de hjemlene som tradisjonelt benyttes i slike tilfeller. Hvis artene ikke hadde vært i en dårlig forfatning ville § 19 vært eneste tilgjengelige hjemmel. Hvis Fiskeri- og kystdepartementet skulle vurdere dette spørsmålet på annen måte får det ikke konsekvenser for det materielle innholdet i forskriftsforslaget. Konsekvensene er knyttet til hjemmelshenvisningen og at beslutningen skal fattes som kongelig resolusjon.

Både for Norges Fiskarlag og alle andre interesserte har selve forskriftsforslaget vært klart og tydelig med hensyn til hvilke restriksjoner som ble foreslått og hvilke områder som blir omfattet. De har dermed alle hatt et tilstrekkelig grunnlag for å kunne vurdere hvilke konsekvenser forslaget ville få for dem konkret. Høringsuttalelsene og oppmerksomheten i lokale media etterlater ikke tvil om at god kunnskap om konsekvensene ligger bak utarbeidelsen av dem. Utredningsplikten kan dermed anses som oppfylt også på dette feltet. Det at forslaget i sin helhet er basert på kommunens vedtak er etter Fiskeridirektoratets mening uten betydning her.

Behov for ny kunnskap og Fiskeridirektoratets tilnærming til restriksjonsnivåer

Det å forby alt fiske i et område er det høyeste restriksjonsnivået som havressursloven gir adgang til. Forslaget om å opprette bevaringssoner i Tvedestrand er første gang det foreslås så strenge restriksjoner. Generelt er Fiskeridirektoratet tilbakeholden med å foreslå restriksjoner som går så langt på det kunnskapsgrunnlaget som foreligger her. Det vises i denne sammenhengen spesielt til de tiltak som ellers er foreslått fra direktoratets side for kysttorsk og hummer. Ingen av disse går så langt som forslaget her.

Det spesielle i denne saken er at det finnes et stort behov for å utvikle kunnskap om effekten av andre reguleringstiltak enn de som er tatt i bruk så langt. Spesielt gjelder dette for bruk av områdebaserte fangstbegrensninger for å beskytte kysttorsk. I tillegg finnes det behov for å få kunnskap om hvordan forvaltningen av de kystnære ressursene kan gjøres mer effektivt gjennom å benytte andre prosesser for å utrede behov for og innhold i tiltak, enn de sentraliserte prosessene som benyttes i dag. I dette ligger det ikke noe behov for eller ønske om å legge beslutningene ut på et lavere nivå enn i dag. Prinsippet om nasjonal forvaltning av de viltlevende marine ressursene må altså etter Fiskeridirektoratets mening altså ligge fast.

Disse kunnskapsbehovene er så vidt store at Fiskeridirektoratet i forbindelse med Prosjekt Aktiv Forvaltning anser det som nødvendig blant annet å innføre soner hvor alt fiske er

forbudt. I bunnen ligger dermed at havressursloven ikke pålegger bruk av mildest mulig restriksjonsnivå, men gir forvaltningen adgang til å benytte strengeste restriksjonsnivå på det kunnskapsgrunnlaget som foreligger i denne saken.

Det vises ellers til at det foreslås at forskriften gis begrenset gyldighetstid. Dette understreker at tiltakene skal evalueres og at eventuell videreføring betinger kunnskap om effekten av tiltakene. For øvrig bemerkes at Fiskeridirektoratets generelle tilnærming til bruk av restriksjoner er at de ikke skal være lengre enn det som trengs for å bringe bestandene opp på det ønskede nivået.

Restriksjoner og prosessen lokalt forut for kommunestyrets vedtak.

En rekke høringsuttalelser tar opp disse spørsmålene og mange knytter dette til at det ytre området i Tvedestrand opprinnelig var behandlet som en habitatsone. I kommunestyrets behandling kom det benkeforslag om at det skulle være en bevaringssone. Forslaget ble vedtatt og har vært inkludert i forslaget som har vært på høring.

Parallelt med høringen har det vært arbeidet med utvidelsen av prosjektet til å omfatte alle de fire økoregionene langs kysten. I dette arbeidet har det vært arbeidet med spørsmål om hvordan de lokale prosessen for å sikre medvirkning må være innrettet. Den store motstanden i høringen på dette punktet har aktualisert dette også i forhold til Tvedestrand.

Prosjekt Aktiv Forvaltning bygger på en forutsetning om lokal medvirkning i hele prosessen frem til at kommunen sender over sitt forslag til Fiskeridirektoratet. Deretter utvides kretsen for medvirkning gjennom forvaltningslovens regler om høring av forskrifter. Lokal medvirkning skal på mange måter innebære minst det samme som en høring i henhold til forvaltningsloven. Det vil si at de som blir berørt av et forslag skal ha anledning til å gjøre seg kjent med det og avgi sin uttalelse før kommunestyret gjør sitt vedtak. Fra Fiskeridirektoratets side er dette et viktig element i de lokale prosessene som skal lede frem til forslag som direktoratet så sender på høring. Tilnærmingen begrenser kommunestyrets mulighet til å gjøre større endringer som øker restriksjonsnivået under sin behandling. Dersom slike vedtak vurderes må forslaget sendes ut på ny runde blant de berørte. Alle forslag vil dermed bli behandlet med samme grad av lokal medvirkning.

Fiskeridirektoratets tolkning av hva som må ligge i begrepet lokal medvirkning bygger på at den endelige beslutningen fattes av fiskerimyndighetene. De må dermed kunne stille krav til sakens utredning på alle trinn av den lokale behandlingen. Forslag oversendt fra en kommune som ikke har behandlet det i tråd med kravene vil nødvendigvis ikke bli behandlet. Det vil si at de deler av forslaget som er kommet inn uten å ha vært behandlet fullstendig lokalt kan bli lagt til side.

Tilnærmingen innebærer dermed at Fiskeridirektoratet foreslår at det ytre området gis status som habitatområde slik det opprinnelig ble foreslått til kommunestyrets behandling forut for oversendelsen til Fiskeridirektoratet.

Fortolkningen av hva som skal ligge i begrepet lokal medvirkning kommer sent. Det hadde ikke vært mulig å komme med den tidligere siden prosesser har gått parallelt som nevnt over. Det er viktig å komme med den nå fordi det får betydning for hvordan Fiskeridirektoratet mener prosessene også skal håndteres i forbindelse med utvidelsen av prosjektet. Hva som må ligge i begrepet lokal medvirkning og de konsekvensene som følger av manglende lokal medvirkning for berørte parters del er de avgjørende argumentene i Fiskeridirektoratets vurdering her. Uttalelsen fra Askerøya Vel illustrerer dette.

Muntlig er det gitt opplysninger i etterkant av kommunestyrets behandling både fra Havforskningsinstituttet og kommunen om formålet med benkeforslaget. Endringen fra habitatsone til bevaringssone kunne trekke flere forskningsprosjekter til kommunen. Havforskningsinstituttet har i sin høringsuttalelse også nevnt konkrete prosjekter som kunne bli knyttet til det ytre området dersom det ble bevaringssone. Ingen av disse opplysningene er fremsatt skriftlig fra kommunens side. Etter Fiskeridirektoratets vurdering er saken nå kommet til et punkt hvor alle relevante opplysninger må være skriftlige og fremsatt i tilknytning til høringen. Fiskeridirektoratet har derfor ikke sett hen til disse opplysningene i vurderingen av restriksjonsnivået for det ytre området. Det bemerkes i tillegg at hensynet til lokal medvirkning nok uansett ville ledet til at anbefalingen fra Fiskeridirektoratet ville blitt den samme.

Alle de andre restriksjonene har på forskjellige nivåer vært inkludert i de lokale prosessene forut for kommunens vedtak. Fiskeridirektoratet mener likevel at den store motstanden som er kommet frem i høringen kunne vært avdekket i større omfang på et tidligere tidspunkt i prosessen. Det vil derfor være viktig i utvidelsen av prosjektet å vurdere nøye hvordan metodene for å vurdere konsekvensene av forskjellige vedtak skal bli best mulige. Det bør også legges vekt på at Fiskeridirektoratets generelle erfaring er at engasjementet hos berørte interesser øker jo nærmere i tid den endelige beslutningen er.

Flere høringsuttalelser berører rollefordelingen mellom aktørene i prosessen frem mot kommunestyrets vedtak. Fiskeridirektoratet vurderer innspillene dit hen at rollefordelingen nok ikke har vært helt optimal når det gjelder å sikre at de som blir berørt av forskriften får et mest mulig objektivt grunnlag å foreta sine vurderinger på. Havforskningsinstituttets rolle som leder av prosjektet er nok i denne forbindelse et eksempel på at det kan oppstå uklarhet om hva som er forskning og hva som er forvaltning. Fiskeridirektoratet bygger denne vurderingen på at de restriksjonene som foreslås faktisk er forvaltning og ikke forskning. I utvidelsen av prosjektet er det allerede tatt hensyn til dette gjennom at Fiskeridirektoratet skal lede både den nasjonale og de regionale styringsgruppene. I arbeidet vil det også bli viktig at det lages klare arbeidsplaner også med hensyn til beskrivelse av og fordeling av roller mellom aktørene.

Fiske av strandkrabbe i bevaringsområdet

I det opprinnelige forslaget kommunen behandlet var det foreslått et totalforbud mot alt fiske i området. Under kommunestyrets behandling ble det åpnet for at barn kunne fiske strandkrabbe. Flere høringsuttalelser berører dette og foreslår at aldersgrensen fjernes for å åpne for at foreldre og andre voksne kan være med på dette. Fiskeridirektoratet foreslår at forslaget om en slik endring tas til følge.

Grense for det ytre området

Under Fiskeridirektoratets behandling av kommunens forslag ble grensene for det ytre området endret litt i forhold til slik området var tegnet inn på kartet i kommunens opprinnelige forslag. Årsaken er en feil i listen over koordinater i kommunens opprinnelige forslag som nå er rettet opp.

Navn på områdene

Fiskeridirektoratet region Sør tar i sin høringsuttalelse opp navnet på områdene. Habitatsone og bevaringssone er uttrykk som ikke helt henger sammen med hvordan andre områder der arter er gitt spesiell beskyttelse, for eksempel hummer er navngitt. Dette er korrekt, men i denne omgang finner Fiskeridirektoratet at det er mest praktisk å beholde de begrepene som er

benyttet gjennomgående i hele prosjektet i Tvedestrand. I forbindelse med utvidelsen av prosjektet vil det nok være et poeng å se helhetlig på begrepsbruken.

Kunnskapsgrunlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning

I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal vurderingen av prinsippene fremgå av beslutningen.

Forslagene er rettet mot å beskytte tre arter som alle i henhold til vitenskapelige vurderinger er i en dårlig forfatning på bestandsnivå. Det er ikke tale om en beslutning som medfører risiko for skade på naturmangfoldet, men tvert i mot en som leder til en høyere beskyttelse. Den tilgjengelige kunnskapen er dermed tilstrekkelig. Fordi det ikke er risiko for skade på naturmangfoldet er ikke spesielle vurderinger av føre-var-prinsippet relevant. Økosystemet utsettes ikke for nye påvirkninger og vurderinger av økosystemtilnærmingen og samlet belastning er dermed heller ikke relevant.

Kontroll og håndhevelse

Flere av høringsuttalelsene fokuserer på at regelbrudd kan bli håndhevet gjennom anmeldelse til politiet eller utstedelse av overtredelsesgebyr. Det pekes på at dette blir for strengt.

Generelt bemerkes det fra Fiskeridirektoratets side at det er nødvendig å kunne sanksjonere regelbrudd. At bruken av sanksjonene må tilpasses til det konkrete regelbruddet er noe som ikke kan reguleres i forskriften direkte. Det må derfor legges til grunn at de retningslinjer som blir gitt om den konkrete håndhevelsen fra Fiskeridirektoratets side tar høyde for dette på samme måte som for andre typer regelbrudd. Tilsvarende må det legges til grunn at retningslinjer for utmåling av overtredelsesgebyr også tar høyde for dette. I utgangspunktet faller nok de fleste brudd på disse reglene inn i den kategorien av lovbrudd som den nye forskriften om overtredelsesgebyr er rettet mot. Det må derfor forutsettes at det opprettes dialog mellom Fiskeridirektoratet og andre myndigheter som driver oppsyn på kysten slik at sakene blir behandlet på en korrekt måte, det vil si blir overført til administrativ behandling med utstedelse av overtredelsesgebyr som mulig sanksjon. Fiskeridirektoratet praktiserer også en ordning med skriftlige advarsler som har noen likhetstrekk med påtaleunndlatelse som gis i henhold til straffeprosessloven.

Selv om det ikke er et krav for at overtredelsesgebyr skal kunne ilegges foreslår Fiskeridirektoratet at det tas inn i henvisning til den nye forskriften om overtredelsesgebyr i forskriftens straffehjemmel. Reglene retter seg i svært stor grad inn mot personer som ellers er i liten befatning med regler på fiskeriforvaltningens område og en slik henvisning vil gjøre denne forskriften tydeligere for disse.

Det som er sagt ovenfor forutsetter at reglene hjemles i havressursloven §§ 16 og 22. Hjemmelen til å opprette marine beskyttede områder i § 19 er så langt ikke tatt med på listen i den nye forskriften om overtredelsesgebyr over bestemmelser hvor brudd kan sanksjoneres med slikt gebyr.

Forskriftens varighet

Prosjektet skal vare i 5 år og forskriftens varighet ble i forslaget satt til 5 år. I høringen er det fra Havforskningsinstituttets side vist til at det bør være tid til å evaluere resultatene innenfor forskriftens virketid. Innspillet bygger slik Fiskeridirektoratet forstår det på at det vil pågå datainnsamling i hele 5 års perioden. Det er derfor hensiktsmessig å forlenge varigheten frem til 31.12.2017.

Med hilsen

Anne Kjos Veim
seksjonssjef

Gunnstein Bakke
seniorrådgiver

Forslag til forskrift om bevaringssoner i Tvedestrand kommunes sjøområder

Forskrift om bevaringssoner i Tvedestrand kommunes sjøområder

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementetmed hjemmel i lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og § 22.

§ 1 Indre Oksefjord habitatsone

Det er forbudt å fiske med andre redskaper enn håndsnøre, fiskestang, juksa eller dorg i sjøområdet innenfor en rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Epleviktangen N 58° 36,924' Ø 8° 56,898'
2. Bjørnvikhalsen N 58° 36,821' Ø 8° 56,360'

§ 2 Furøya bevaringssone

Det er forbudt å fiske eller på annen måte høste levende marine ressurser i sjøområdet avgrenset av:

En rett linje mellom følgende posisjoner (jf. kartvedlegg):

1. Epleviktangen N 58° 36,924' Ø 8° 56,898'
2. Bjørnvikhalsen N 58° 36,821' Ø 8° 56,360'

og en rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Høyviksundet vest N 58° 35,435' Ø 8° 56,677'
2. Høyviksundet øst N 58° 35,428' Ø 8° 56,693'

og rette linjer mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Holmen nord N 58° 35,642' Ø 8° 57,019'
2. Store Furuholmen vest N 58° 35,835' Ø 8° 57,046'
3. Store Furuholmen øst N 58° 35,883' Ø 8° 57,155'
4. Furøya vest N 58° 35,880' Ø 8° 57,187'

og grense land/sjø nordover langs Furøya og over til Hestøya frem til posisjon Hestøya nord N 58° 36,140' Ø 8° 57,623' samt rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Hestøya nord N 58° 36,140' Ø 8° 57,680'
2. Furøysund nord N 58° 36,165' Ø 8° 57,647'

Det er tillatt å fiske strandkrabbe. Krokredskap er ikke tillatt ved slikt fiske.

§ 3 Sagesund habitatsone

Det er forbudt å fiske med andre redskaper enn håndsnøre, fiskestang, juksa eller dorg i sjøområdet innenfor en rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Hestøya nord N 58° 36,140' Ø 8° 57,680'
2. Furøysund nord N 58° 36,165' Ø 8° 57,647'

og rette linjer mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Holmen nord N 58° 35,642' Ø 8° 57,019'
2. Store Furuholmen vest N 58° 35,835' Ø 8° 57,046'
3. Store Furuholmen øst N 58° 35,883' Ø 8° 57,155'

samt rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Nuen N 58° 35,735' Ø 8° 58,091'
2. Saltnestangen N 58° 35,466' Ø 8° 58,471'

§ 4 *Kvadstadkilen habitatsone*

Det er forbudt å høste flatøsters (*Ostrea edulis* L) i sjøområdet innenfor en rett linje mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. Høyviksundet vest N 58° 35,435' Ø 8° 56,677'
2. Høyviksundet øst N 58° 35,428' Ø 8° 56,693'

Forbudet omfatter ikke høsting av stillehavsøsters (*Crassostrea gigas*).

§ 5 *Ytre skjærgård habitatsone*

Det er forbudt å fiske med andre redskaper enn håndsnøre, fiskestang, juksa eller dorg i sjøområdet innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner (jf.kartvedlegg):

1. N 58° 37,361' Ø 9° 07,357'
2. N 58° 37,084' Ø 9° 07,762' (mellompunkt)
3. N 58° 36,098' Ø 9° 09,177'
4. N 58° 35,492' Ø 9° 08,144'
5. N 58° 36,648' Ø 9° 05,994' (mellompunkt)
6. N 58° 36,795' Ø 9° 05,719'
7. N 58° 36,858' Ø 9° 05,932'
8. N 58° 36,872' Ø 9° 05,954'
9. N 58° 37,176' Ø 9° 07,113'
10. N 58° 37,235' Ø 9° 07,145'

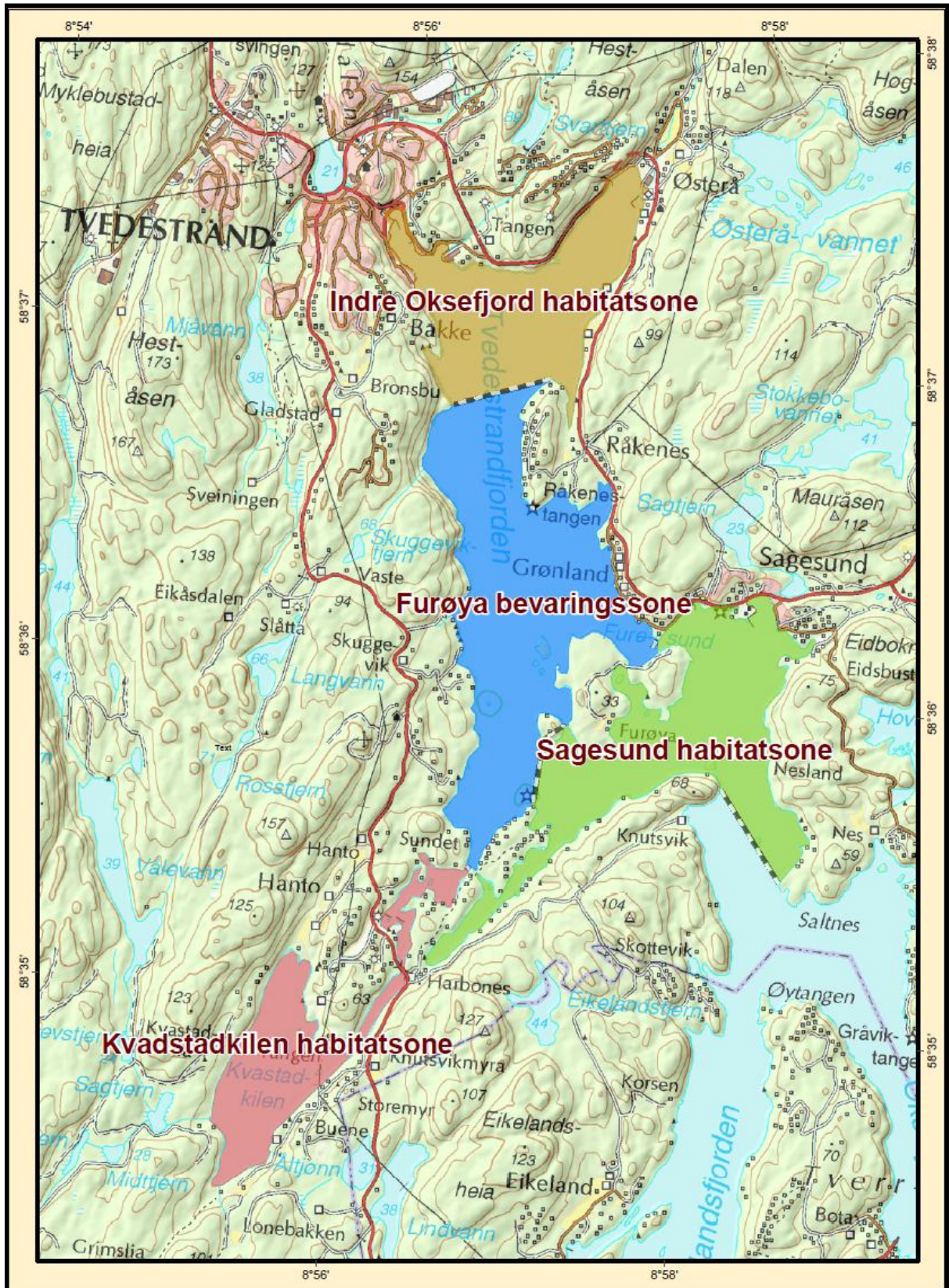
§ 6 *Straff og inndragning*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, jf. § 64. Inndragning kan skje i henhold til lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 65.

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift kan det alternativt ilegges overtredelsesgebyr i henhold til forskrift av 20. desember 2012 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 7 Ikrafttredelse og opphevelse

Denne forskrift trer i kraft 1.juni 2012 og gjelder til og med 31.desember 2017.

Kopi til:

- Aksel Eikemo
- Peter Gullestad
- Liv Holmefjord
- Frank Jacobsen

Ragnar Sandbæk
Anne Kjos Veim